

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΛΟΣ ΣΩΡΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ!

(ΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΙΑΚΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΑΛ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Τραβάει προς τη Σικελία τό-
ρα!... Μέσα στο πολυσύνθετο μυα-
λό του βράζουν καινούργια σχέ-
δια, νέα όνειρα αναπηδούν, νέες
λαγνύρες ξεπροβάλλουν, θα κατα-
φέρει να ξεγελήσει τους δούλους
που σπάζουν έκει κάτω, θα κα-
ταφέρει να φυσήσει στα σκλαβομέ-
να στήθη των τό επαναστατικό α-
ιστούς βράχους τό τρομερό της τρι-
κυμίας τραγούδι και ως τ' αυτά
του-θαρρεί πώς φτάνει εφιαλτική
ή ήχο των ούρλιασμάτων, ό θρή-
νος των άστρών που πίνονται.
— Βίθεια, Σπάρτακε, γαίνω-
στε!...
*Όμως καμιά βοήθεια δέν μπο-
ρεί νά δώση. Η Μοίρα τόν κρα-

Κι' ό Σπάρτακος έπρεπε νά περνώ από τήν έξοχό του : «Χτυπάτε γιά τή λευτεριά μας»

γέρι γιά νά ένωθούν μαζί του έ-
κτα να σχηματίσουν μια δύναμη
ακρόαση, τρομακτική, που θ' α-
σφάλει ότι βρεθή μπροστά της.
"Η θ' επιβλαστών μπροστά της
δυνα, θα φοδηθούν τίς τριπλικές
συνέπειες που τίς γνωρίζουν στο
παρελθόν τόσο «καλά» με τίς πο-
λλές των εξέγέρσεις!...

Νά! τό ερωτηματικό!... Δέν τό-
σο φθάνει από Σικελικό πορτί
κι' εκεί συνειννοείται μέ πειρατές
Κιλικιανούς γιά νά τόν διευκολύ-
νουν μέ τά πλοία τους και νά πε-
ράση τό στρατό του στο έδαφος
της Σικελίας. Πληρώνει χρήματα
γι' αυτό, οι πειρατές του δίνουν
υποσχέσεις, τού όρίζουν μία νό-
χη νά φέρουν τά καράβια τους
ός τό Σικελικό πορτί, μέ τέλος
τόν διατάζουν!... Δέν έρχονται,
γκρεμίζουν τίς έλπίδες του και τόν
αφήνουν όλο όρηγν γιά τό παιγνί-
δι που τού σκάρωσαν.

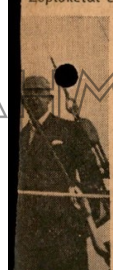
Μά ό Σπάρτακος δέν είναι από
τούς τύπους που εύκολα υποχω-
ρούν μπροστά στις δυσκολίες. Πρέ-
πει όπωσδήποτε ό στρατός του νά
διασχίση τόν πορθμό και οι άντρες
του ένα καλό πρωί νά βγούν στη
Σικελία. Άπελπιμένος από τούς
πειρατές, δίνει ένοχή νά κατα-
σκευασθούν σχέδιες, τεράστιες
σχέδιες από δοκάρια και βαρέλια
και κλονάρια και στά επικίνδυνα
αυτά «πλεούμενα» επιβιβάζει μία
ομάδα τού στρατού του.

*Όμως, τό μετανιώνει άσχημα.
Τά κύματα όρμητικά, άγριμένα,
μανιασμένα: ύψώνονται, βεριά
συγερπτικά και κατακλύζουν τίς
σχέδιες, τίς κοουκουλώνουν μέ τή
λύσσα τους και σπινδουλίζουν τούς
άντρες μέσα στη μαύρη έρημιά της
θάλασσας. Μάταια παλεύουν οι
δούλοι ν' αντίσταθούν στη φρενα-
σμένη πύλη τού νερού. Μάταια
προσπαθούν νά συγκρατήσουν τίς
σχέδιες και νά γλυτώσουν από τό
θάνατο. Μά ούρλιασμάτα φρικτά,
μέ άπελπίσιες κραυγές βλέπουν
τού Χάρου τή μορφή, νύχεται τρο-
μερή άπάνω τους κι' έπεται χάος,
σκοτεινιά, καμιά έλπίδα...
*Ο Σπάρτακος μέ δάκρυα στά
μάτια κάθεται κι' άφουγκράζεται

...στον βράχο τό τρομερό της τρι-
κυμίας τραγούδι και ως τ' αυτά
του-θαρρεί πώς φτάνει εφιαλτική
ή ήχο των ούρλιασμάτων, ό θρή-
νος των άστρών που πίνονται.
— Βίθεια, Σπάρτακε, γαίνω-
στε!...
*Όμως καμιά βοήθεια δέν μπο-
ρεί νά δώση. Η Μοίρα τόν κρα-

ΛΗΔΟ ΝΔΡΕΑ ΥΝΕΝΤΕΥΕΙΣ

ιστον της δια-
τάς Κάννας εις
δίας, βέ, όταν
έλλαν όπου συ-
τον άνεμον...
εύγενής αλλά
συνάμα, είναι
γλοσάωνος,
σαι ό κυδερνή-
Κλαθίνα, ό ό-
και όλας τάς
ρίας.
Πολύγρη είναι
Ευρίσκαται έ-

διζ την «Ε-
Μ. Μεταξά.

μείριες, «Εφαγε
καλέα, έμειναν
ν ώρας, έπήραν
εις τάς 6.15"
ποκινήτου μέ τόν
εν έλθει λίγην
η Σύρο, και ό
σαυλεύς, έφθα-
Από εκεί, δι-
Νταθίν-
οιμψό
οιμψό

ΑΚΑΔΕΜΙΑ
ΟΗΝΩΝ